

Alle disse dagene
som kom og gikk,
ikke visste jeg at
de var livet.

Akk en plass er tom!
Hvor vi ser oss om,
luften synes enn å gjemme
klangen av din kjære stemme;
Gjenlyd av små trinn
går til sjelen inn.

Da jeg bare var et foster,
så dine øyne meg.

«Da jeg bare var et foster,
så dine øyne meg.
I din bok ble de alle oppskrevet,
de dagene som ble fastsatt
da ikke én av dem var kommet.»
Salme 139,16

Da så Gud en liten rose,
så vakker og uskyldsren.
Han tenkte den vil jeg hente,
der er jo min øyensten.
Jeg henter den hit til min Himmel,
på jord kan den ikke bli.
Her oppe kan skjønnheten lyse -
for alle – til evig tid.

Den dag kjem aldri at eg deg gløymer,
for om eg søver, eg om deg drøymer.
Du leikar kringom meg der eg vankar.
Eg høyrer deg når mitt hjarta bankar.

Det finnes en liten stjerne,
som vil lyse opp din vei.
Hvis den får kan den love
at mørke vil aldri komme deg.

Det finnes en liten stjerne,
som vil lyse på din vei.
Som vil trenge gjennom mørket,
den vil lyse kun for deg.

Din ankomst gav oss glede,
din avskjed gav oss sorg.

Du vakre lille blåvingegutt,
en vårdag du kom, men livet tok slutt.
Nå flagrer du rundt på vår Herres hede,
der skaper du liv og der sprer du glede.
Fra glede til sorg, vi må takle det hele,
for livet fortsetter, vi må ikke dvele.
Nå flyr du den blomstrende smale vei,
du blåvingegutt, vi glemmer deg ei.

Du var etterlengt.

Du var som en blomst,
ennå ikke helt utsprunget.

Du var så liten.
Du var så skjønn.
Du fikk ei leve.
Min lille sønn

Du var så vond å miste.
Du var så god å ha.
Men alle gode minner
kan ingen fra oss ta.

Elskede barn, får vi treffes igjen?
Det er blitt så stille her hjemme.
Takk for den tiden vi hadde deg her
for alt det vi aldri skal glemme.

En liten engel til oss kom,
smilte blott og vendte om.

Ett barn vi ventet
En engel vi fikk
Livet er skjørt
Ta det ikke for gitt

For alltid i mammas og pappas hjerter.

Fra livet til døden
ble veien så kort.
Vi kan ikke fatte
at du har gått bort.

I kvar som gjeng og som rid og køyrer,
det er du eg ser, deg i alt eg høyrer:
i song og fløyte-og felelåt,
men endå best i min eigen gråt.

Ingen er så trygg i fare
som Guds lille barneskare.
Fuglen ei i skjul bak løvet,
stjernen ei høyt over støvet.

Jeg låner dere to en stund
et barn jeg har, sa Gud.
Hold av ham, mens han er på jord,
og gråt når han får bud -
om reise hit til meg igjen.
Det kan gå mange år,
men også liten stund,
og til det skjer, la ham få gode kår!
Han bringer smil og glede med,
og blir hans opphold kort,
så lever minnene som sol,
og puster sorgen bort.

Lille venn, så lenge vi lever,
bærer vi med oss minnet om deg.
Om et barn som vi hadde til låns,
og som lever i tankene våre.

Ser du stjernene, liten,
fra der hvor du er?
Ser du månen som speiles i vannet?
Ser du vi gråter?
Vi har deg så kjær.
Vet du hvor dypt du er savnet?

Små føtter, dype spor.

Solen skinte en liten stund,
alt var lek i livets lund.

Som en rose er du -
liten og vår
Nå er du der,
oppe hos Far

Så lita hand
så liten fot
så djupe spor.

Så tomt og stille det blir her hjemme,
når den man elsker forlatt oss har.
Ei mere høre din kjære stemme,
takk for alt du for oss var.

To skjønne øyne vi nylig så,
i dem vårt hjem og vår verden lå.
Det skjønne smilet og barnets fred,
vi glemmer dem aldri i evighet.

To små hender, to små føtter,
vidt rakt ut mot mor og far.
Et blick så dypt, men fylt med liv,
det nå gjenspeiles i tusen minner.

Trygg i Jesu hender.

Vi har ei tulle med øyne små
og de er lukket - du sover nå.
Du fikk ei leve på denne jord
Det er så ondt, og vi mangler ord.
Du var så ventet og etterlengtet
av far og mor.

Vår lille skatt
som nå i himlen bor
du aldri glemmes vil
av far og mor.

Vi mistet deg.
Vi mistet barnet vårt.
Om igjen og om igjen
maler tankene omkring i oss.
Vi mistet deg
så altfor tidlig.

Vårt barn ble så stille,
nå sover han søtt.
Han smilte så vakkert,
vi døden har møtt.
Han gav oss så meget,
vi lite fikk gitt.
Ha takk kjære barn
for det samvær vi fikk.
